

Hof van Cassatie van België

Arrest

Nr. P.14.0605.N

Y F M M D,

beklaagde,

eiser,

met als raadsman mr. Luc Boxstaele, advocaat bij de balie te Gent,

tegen

CRELAN nv, met zetel te 1070 Brussel, Sylvain Dupuislaan 251,

burgerlijke partij,

verweerster.

I. RECHTSPLEGING VOOR HET HOF

Het cassatieberoep is gericht tegen het arrest van het hof van beroep te Gent, correctionele kamer, van 4 maart 2014.

De eiser voert in een memorie die aan dit arrest is gehecht, vijf grieven aan.

Raadsheer Peter Hoet heeft verslag uitgebracht.

Advocaat-generaal met opdracht Alain Winants heeft geconcludeerd.

II. BESLISSING VAN HET HOF

Beoordeling

Ontvankelijkheid van het cassatieberoep

1. Het arrest bevestigt het beroepen vonnis dat de eiser veroordeelt tot betaling aan de verweerster van een onbenoemde provisie van 1,00 euro, het stelt de zaak voor verdere behandeling op burgerrechtelijk gebied onbepaald uit en het houdt de beslissing over de interesten en de kosten met inbegrip van de rechtsplegingsvergoeding aan.

Dit is geen eindbeslissing in de zin van artikel 416, eerste lid, Wetboek van Strafvordering, zoals hier toepasselijk, noch een beslissing als bedoeld door het tweede lid van die bepaling.

In zoverre ook gericht tegen deze beslissing, is het cassatieberoep niet ontvankelijk.

Vierde grief

2. De grief voert miskennis aan van het recht van verdediging: het arrest oordeelt zonder volledige tegenspraak mogelijk te maken; de eiser kon op de rechtszitting van 3 februari 2014 om medische redenen niet aanwezig zijn zoals blijkt uit een medisch attest van 30 januari 2014; hij verzocht in een conclusie om in persoon aanwezig te kunnen zijn en te worden gehoord.

3. Artikel 6.1 EVRM schrijft voor dat bij het bepalen van de gegrondheid van een tegen hem ingestelde strafvordering eenieder recht heeft op een eerlijke behandeling van zijn zaak.

Artikel 6.3.c EVRM bepaalt dat eenieder die wegens een strafbaar feit wordt vervolgd het recht heeft zichzelf te verdedigen of de bijstand te hebben van een raadsman naar zijn keuze.

Artikel 14.3.d IVBPR bepaalt dat hij die wegens een strafbaar feit wordt vervolgd, bij het bepalen van een tegen hem ingestelde strafvervolging het recht heeft in zijn tegenwoordigheid te worden berecht, zichzelf te verdedigen of de bijstand te hebben van een raadsman naar eigen keuze.

4. Uit die bepalingen en uit het algemeen rechtsbeginsel van het recht op een eerlijk proces volgt dat een beklaagde het recht heeft om tegenwoordig te zijn bij het tegen hem gevoerde strafproces en te beslissen of hij zichzelf zal verdedigen, al dan niet met bijstand van een raadsman, dan wel zich te laten vertegenwoordigen door een raadsman. De beklaagde moet zijn strafproces daadwerkelijk kunnen volgen en eraan deelnemen, als hij dat wenst. Hij moet overleg kunnen plegen met zijn raadsman, hem instructies kunnen geven, verklaringen afleggen en tegenspraak kunnen voeren over het bewijsmateriaal.

5. Deze rechten, waarvan de naleving moet worden beoordeeld rekening houdend met de gehele rechtspleging, zijn evenwel niet absoluut. De enkele omstandigheid dat een beklaagde om medische redenen niet in staat zou zijn om de appelprocedure op verzet van een tegen hem regelmatig ingestelde strafvordering bij te wonen, heeft niet noodzakelijk tot gevolg dat het recht op een eerlijk proces zich ertegen verzet dat die rechtspleging spijs die onmogelijkheid doorgang vindt, voor zover het recht van verdediging afdoende is gewaarborgd. Bij die beoordeling kan de rechter de redelijke termijn-vereiste mee in overweging nemen.

6. Het staat aan de rechter te oordelen of rekening houdend met alle concrete elementen van de gehele rechtspleging eisers recht op een eerlijk proces en recht van verdediging voldoende zijn gewaarborgd door zijn vertegenwoordiging op de rechtszitting door zijn raadsman tijdens de appelprocedure op verzet.

7. De eiser heeft in zijn appelconclusie met verwijzing naar een op de rechtszitting neergelegd medisch attest van 30 januari 2014 aangevoerd dat hij om medische redenen niet kon aanwezig zijn op de rechtszitting van 3 februari 2014 en de appelrechters verzocht, na zijn raadsman te hebben gehoord, de zaak in voortzetting te stellen om hem alsnog te horen.

8. De appelrechters die zonder aan te geven dat in het licht van de concrete omstandigheden van de zaak het niet persoonlijk horen van de eiser tijdens de behandeling van de appelprocedure op verzet zijn recht op een eerlijk proces en zijn

recht van verdediging niet miskent en die zonder meer arrest verlenen, miskennen deze rechten.

De grief is gegrond.

Overige grieven

9. De grieven die niet tot cassatie zonder verwijzing kunnen leiden, behoeven geen antwoord.

Omvang van de cassatie

10. De vernietiging van de beslissing op de strafvordering brengt de vernietiging mee van de beslissing op de burgerlijke rechtsvordering die erop is gesteund, ook al is die beslissing geen eindbeslissing in de zin van het hier toepasselijke artikel 416, eerste lid, Wetboek van Strafvordering.

Dictum

Het Hof,

Vernietigt het bestreden arrest.

Beveelt dat van dit arrest melding wordt gemaakt op de kant van het vernietigde arrest.

Houdt de beslissing over de kosten aan en laat die over aan de verwijzingsrechter.

Verwijst de zaak naar het hof van beroep te Antwerpen.

Dit arrest is gewezen te Brussel door het Hof van Cassatie, tweede kamer, samengesteld uit raadsheer Filip Van Volsem, als waarnemend voorzitter, de raadsheren Alain Bloch, Peter Hoet, Antoine Lievens en Erwin Francis, en op de openbare rechtszitting van 30 mei 2017 uitgesproken door waarnemend voorzitter Filip Van Volsem, in aanwezigheid van advocaat-generaal met opdracht Alain Winants, met bijstand van griffier Frank Adriaensen.

F. Adriaensen

E. Francis

A. Lievens

P. Hoet

A. Bloch

F. Van Volsen